

НАЗАРЕНКО О.В., канд. екон. наук, доц. НТУ «ХПІ»
ДЕМЬОХІНА О.О., доц. НТУ «ХПІ»

ДОСЛІДЖЕННЯ РУХУ ІНДЕКСУ DOING BUSINESS УКРАЇНИ

Щорічно Світовий банк оголошує дані рейтингу сприятливості умов ведення бізнесу. Рейтинг має 190 позицій: чим вище позиція країни, тим сприятливішим є підприємницьке середовище для започаткування та функціонування підприємств. Позиція кожної країни визначається за допомогою сукупної оцінки, отриманої за десятьма напрямками: легкість ведення бізнесу, реєстрація підприємств, отримання дозволів на будівництво, підключення до системи електропостачання, реєстрація власності, отримання кредитів, захист міноритарних акціонерів, оподаткування, міжнародна торгівля, забезпечення виконання контрактів. [1]

Цей рейтинг є важливим для України, тому що на ньому будуються економічні стратегії влади. Сучасна влада заявляє про проведення реформ, але вимірювання подоланих Україною сходиночок у світовому заліку Doing Business свідчить про їх

неефективність. Якщо не брати до уваги змін методології розрахунків (збільшення показників у сфері оподаткування та введення гендерного компоненту [2]), то 80-те місце України поліпшилось у 2016 році відносно попереднього року лише на один пункт. Позитивні зміни, започатковані у 2015 році, йдуть досить інерційно. Прогресу досягнуто лише за напрямками захист міноритарних акціонерів (+ 29 місць), виконання контрактів (+ 12), підключення до електромереж (+ 10). Решту показників оцінено зі знаком мінус, тобто «вертикального злету» реформ не відбулося.

Уряд задекларував, що Україна ввійде до 50 кращих країн рейтингу Doing Business у 2017 році та до двадцятки – у 2018 році. Щоб досягти цієї амбітної мети необхідно об'єднати бажання та можливості всіх гілок влади задля прийняття низки реформаторських Законів України і Постанов уряду, а також зусилля громадянського суспільства для здійснення постійного контролю за діями влади.

Слід зазначити, що деяка оптимізація економічних процесів в Україні відбувається: відкривається інформація про майно завдяки електронному декларуванню доходів, державна судова адміністрація дозволила сплачувати судовий збір онлайн, знижено єдиний соціальний внесок, введено «єдине вікно» на митниці. Але суттєвого докорінного прогресу економічних реформ не спостерігається. Україна втратила багато часу, тепер треба рухатись з прискоренням за прикладом «кельтського тигра» – Ірландії або «азійських драконів» – Сінгапуру чи Кореї. Відмова від олігархічної моделі національної економіки та прийняття «доганяючої» моделі передбачає створення економічних умов для впровадження за короткий термін новітніх технологій, розвитку науки, якісної підготовки кадрів.

Для того, щоб ринкові реформи привели до зростання економіки, вони мають бути дійсно радикальними і комплексними. Значне зниження податкового навантаження дозволить модернізувати виробництво, поліпшити якість продукції вітчизняного бізнесу. Необхідно комплексно впроваджувати реформи в податковій, правоохоронній, соціальній (пенсійна, освітня, медична, житлово-комунальна), антимонопольній та інвестиційній сферах. Стан національної економіки та соціальна активність громадянського суспільства вимагають

результативності реальних, а не половинчастих ринкових реформ. Але все зазначене вище є можливим лише за умови політичної волі до здійснення реформ.

Україна знаходиться зараз у фокусі уваги всього світу. Якщо вдасться перемогти власну бюрократію, надати економічну свободу головному ресурсу – працюючим людям та залучити іноземні інвестиції, країна зможе швидко розвиватися як незалежна держава.

Список літератури: 1. Знову провал в Doing Business – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/cdn/cd1/2016/10/doing-business-2017/index.html>. 2. Україна піднялася на три пункти у рейтингу Doing Business-2017 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/news/2016/10/25/608951/>